

15 september 2024

Hizkia's genezing

2 Koningen 20: 1-13

Thema: Hizkia bidt of hij langer mag leven

Doel

De kinderen ontdekken dat God het gebed hoort en verhoort.

Toelichting

Hizkia wordt erg ziek en zal sterven. Gods profeet Jesaja vertelt hem dat. Dat vindt hij verschrikkelijk, omdat hij nog zoveel voor Gods volk zou willen betekenen. Hij gaat bidden. De profeet Jesaja komt terug en mag hem beloven dat hij nog vijftien jaar zijn werk doen. Niet alle gebeden worden waarschijnlijk zo duidelijk beantwoord als bij koning Hizkia. Dat zouden wij dolgraag willen. Ieder kind bidt wel voor zieken of ze mogen genezen. Soms gebeurt dat, soms ook niet. Toch is het goed om te weten dat God je hoort. Altijd. Soms worden onze zorgen opgelost als bij Hizkia. Soms worden ze anders beantwoord, doordat God helpt om ziek te zijn of je troost in je verdriet. Hizkia's gebed en wat God daarmee doet laat dat zien.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Bidden voor zieke mensen

Richtlijnen: De jongste kinderen zijn misschien gewoon om te bidden voor het slapen gaan of bij het eten. Dat kunnen aangeleerde gebeden zijn als 'Ik ga slapen, ik ben moe' of 'Handjes gevouwen' of het 'Onze Vader'. Misschien bidden ze ook wel eens in hun eigen woorden voor een zieke oma of buurman. Hizkia is heel ziek, hij zal sterven. Maar er is nog zoveel werk te doen voor het volk. Dat wil Hizkia graag afmaken. Koning Hizkia bidt of hij beter mag worden. Dat gebeurt! Gods profeet Jesaja mag hem dat vertellen. Ongelooflijk, maar waar.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Hizkia's gebed wordt verhoord

Richtlijnen: Met de kinderen van deze leeftijd kun je eerst een gesprekje voeren over het bidden. Wat bid je? Waarom bid je? Verwacht dat God precies doet wat jij vraagt?

Koning Hizkia voelt zich niet te groot om te erkennen dat hij het moeilijk heeft. Hij is ernstig ziek en zal sterven, maar er is nog zoveel goeds dat hij als koning wil doen. Hij bidt of hij genezen mag worden. De dokters zeggen dat dat niet meer kan, maar Hizkia weet dat God hem beter kan maken door een wonder. God luistert naar het gebed. En Hij laat het wonder gebeuren. Hizkia geneest en mag nog vijftien jaar koning zijn. Hij kan het bijna niet geloven, maar God geeft hem een teken dat het echt waar is.

Worden bij ons alle zieken beter? Sommigen wel, anderen niet. Dat kunnen wij niet begrijpen. Maar hoe merken weten mensen dat God hun bidden hoort (steun, troost)?

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: God hoort ons altijd

Richtlijnen: Met de jongeren die pubers beginnen te worden (eigen mening vormen met wat ze hebben geleerd, de maatschappij en haar wetmatigheden ontdekken) kunnen we nadenken over de vraag: Wat vraag je aan God? En wat vraag je niet? Zou jij om genezing durven bidden zoals Hizkia? God hoort altijd, maar doet Hij ook altijd precies wat wij vragen? Op welke manieren zou God ook kunnen verhoren? Merk je altijd als God je gebed verhoort?

Hizkia durft, omdat Hij op God vertrouwt, heel eerlijk te zijn in zijn wensen. Hij vraagt zelfs om een teken, zodat hij weet dat Jesaja's belofte van vijftien jaar verder leven echt waar is.

Extra Bijbelgedeelte: 7:7-12

(Het uitgangspunt voor ieder gebed is het vertrouwen dat God vol liefde is en ons het goede geeft. We kunnen Hem alles vragen, maar misschien is wat wij denken en hopen niet het beste voor ons. Genezing is prachtig, maar hulp om ziek te zijn en troost als iemand niet beter wordt is ook een geschenk van God)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Inleidende opmerkingen

Dit hoofdstuk bestaat uit twee geschiedenissen die nauw met elkaar samenhangen. De verbindingsschakel vinden we in vers 12: Het bericht van de wonderlijke genezing van koning Hizkia is de aanleiding voor het bezoek uit Babel. Dit laatste verhaal wordt in 2 Kronieken 32 extra uitgewerkt door het expliciet benadrukken van het gebrek aan dankbaarheid voor de genezing en van de hoogmoed van Hizkia (2 Kron. 32:25). Bovendien had God hem hiermee op de proef gesteld (2 Kron. 32:31).

In beide (samenhangende) geschiedenissen speelt de profeet Jesaja een hoofdrol. Om die reden hebben deze hoofdstukken ook een plek gekregen in het bijbelboek Jesaja (hoofdstukken 38 en 39). De tekst in 2 Koningen 20 is overigens uitgebreider dan in Jesaja. Daarentegen vinden we in Jesaja 38:9-22 een danklied van Hizkia voor zijn genezing, dat in het boek 2 Koningen ontbreekt.

Bij het Bijbelgedeelte

Koning Hizkia is dodelijk ziek. Het staat sober en juist daardoor heel indringend vermeld. De aard van zijn ziekte is onbekend. In vers 7 lezen we enkel over een 'ontstoken plek' (oudere vertalingen: 'een zweer'). Alle nadruk ligt evenwel op het 'moeten sterven'. De aankondiging daarvan door de profeet Jesaja laat niets aan duidelijkheid te wensen over. Terwijl het grote gevaar van Assur (als we de volgorde van bijbelhoofdstukken als leidraad nemen) net hiervoor is afgewend, komt de dreiging nu van een andere kant, die Hizkia persoonlijk treft en waar hij nog machtelozer tegenover staat. Het afwikkelen van zijn zaken – wat Jesaja hem adviseert – was des te harder nodig omdat troonopvolger Manasse nog niet was geboren (2 Kon. 21:1).

Hizkia draait zijn gezicht naar de muur. Niet als Nabot (1 Kon. 21:4) als een uiting van boosheid en frustratie. Hizkia keert zich in zichzelf en tot God. Zijn gebed vertolkt de typisch oudtestamentische hoop op concrete, aardse zegen op een leven naar de dienst van God. Wie handelt naar Gods verbond, zal lang leven (vgl. Ex. 20:12). Hoezeer we ook beseffen dat we als mensen geen rechten kunnen doen gelden uit onszelf, mogen we hiervan leren. Een mens mag concreet bidden en pleiten op Gods woorden en beloften. Onze tranen mogen we dan ook uitstorten voor God, zoals Hizkia hier doet.

Hizkia's gebed wordt snel verhoord. Jesaja had de binnenste hof van het paleis nog niet verlaten, toen God alweer tot hem sprak. Mooi en (ook voor ons troostrijk) is het besef dat God gebeden hoort en tranen ziet (vers 5). Ook als er niet altijd lichamelijke genezing in dit aardse leven plaatsvindt. Let erop dat ook de genezing van Hizkia begrensd is. Vijftien jaren worden aan zijn leven toegevoegd. Ook worden bevrijding uit de macht van Assyrië en beschutting van de stad Jeruzalem beloofd. Nota bene: met de goddelijke belofte van genezing worden de dokters niet werkloos gemaakt. Integendeel: God werkt door mensen en middelen heen. Het gebruik van vijgen als 'pleisters' was een wijdverbreide oud-oosters medische behandeling.

In vers 8 vraagt Hizkia – die op dat moment nog doodziek op bed ligt – om een teken dat hij zal genezen en over drie dagen naar de tempel kan gaan. Mooi, dat laatste deel van zijn vraag: Hizkia wil God zelf dank bewijzen in zijn huis. Tegelijk is hij ook een worstelend mens dat twijfelt aan Gods beloften. God laat een mens daarom gelukkig niet vallen. Hizkia mag zelfs kiezen tussen twee tekenen en kiest de moeilijkste: de schaduw op de zonnewijzer (door zijn vader Achaz gemaakt) gaat tien graden achteruit (vers 11).

In vers 12 begint dan het volgende deel van het tweeluik van ons hoofdstuk. We maken kennis met koning Berodach-Baladan van Babylonië. Hij stuurt gezanten naar Jeruzalem, mogelijk met het doel om bondgenoten te werven tegen de veroveringsdrang van Assyrië. Het bericht van de genezing van Hizkia diende als goede aanleiding voor een 'beleefdheidsbezoek met achterliggende agenda'. Hizkia, hoogmoedig geworden door deze speciaal voor hem van ver gekomen visite, laat alles zien wat hij heeft. Let op de opsomming van bezittingen en de vermelding: 'Er was niets in zijn paleis of in zijn rijk dat Hizkia hun niet liet zien' (vers 13). Dat is politiek beschouwd onhandig, maar vooral: het staat haaks op de nederige en afhankelijke houding die van een koning van Israël van Godswege werd verwacht. Geen pronken met eigen pracht en praal, maar vertrouwen op God, die Hizkia net zijn trouw had bewezen!

Jesaja's woorden met Gods oordeel (vanaf vers 14) zijn hard. Heel Hizkia's bezit zal naar Babel worden versleept. Zijn troonopvolgers in de toekomst zullen als hovelingen aan het hof van de koning van Babel dienstdoen. Dat laatste is naar de maatstaven van die tijd een nog grotere schande dan het eerste. Reeds tijdens de regering van Hizkia's zoon Manasse werd dit gedeeltelijk werkelijkheid (2 Kron. 33:11). Anderhalve eeuw later ging dit oordeel geheel in vervulling (2 Kon. 25).

Opvallend lauw is de reactie van Hizkia (vers 19) op dit oordeel. Mag je het onverschilligheid of zelfs ongeloof noemen in het gewaad van vrome berusting? En ondertussen denkt de koning: 'Het zal mijn tijd wel duren'. Hizkia's houding in vers 2 (biddend smeken en pleiten met het gezicht naar de muur) was dan toch veel meer een koning van Israël waardig. Wat is er met Hizkia gebeurd? Ach..., laten we de vraag aan onszelf stellen: Wat is er met ons gebeurd dat we zo gemakkelijk onze kleine bubbel van het comfort van dit moment verkiezen boven de (ook ons van Godswege opgedragen) zorg en verantwoordelijkheid voor naasten en de wereld, nu en in de toekomst?

Vers voor vers:

- Vs. 1a 'Omstreeks dezelfde tijd...': Dat is dus een tijd van dreiging en oorlog. De Assyrische legers gingen overal tekeer en hadden ook het kleine tweestammenrijk rond Jeruzalem in de tang genomen. Zie de vorige hoofdstukken en 'Achtergronden'. Deze algemene aanduiding houdt ook in dat we niet precies weten op welk tijdstip we Hizkia's ziekte en genezing, alsook het bezoek uit Babel, moeten plaatsen. Was dit voor of na het beleg van Jeruzalem door de Assyrische koning Sanherib? Het is beide mogelijk.
- Vs. 1b 'De profeet Jesaja kwam naar hem toe': Het raadplegen van een profeet in een dergelijke situatie vinden we ook in 1 Kon. 14 en 2 Kon. 1. Daar worden resp. Abia en Ahazia ziek.
- Vs. 5: '... en zeg tegen Hizkia, de vorst van mijn volk: Dit zegt de HEER, de God van je voorvader David ...': Uit aanspreektitels als 'de vorst van mijn volk' en 'de God van je voorvader David' blijkt wel hoe Hizkia ook geestelijk in de lijn van David stond.
- Vs. 11 '... en deze liet de schaduw op de zonnwijzer van Achaz tien graden achteruitgaan': Te denken is aan een paal of voorwerp bij een trap die daar de schaduw op deed vallen. Het achteruit gaan van de schaduw symboliseert ook de levensverlenging van koning Hizkia. Hoe dit in de praktijk werkte? Het wonder zit waarschijnlijk in een bijzondere breking van de zonnestrallen, juist op dit moment. Anders dus dan in Jozua 10, waar de zon zelf stilstond (en in dit geval zelfs terug zou moeten bewegen).
- Vs. 12 'In die tijd stuurde koning Berodach-Baladan van Babylonië ...': Berodach-Baladan (ook Merodach genoemd) was koning over Babylonië in de jaren 720 tot 709 (voor Christus), daarna een periode op de vlucht voor de toentertijd leidende Assyrische wereldmacht en in de jaren 703-702 nog weer op de troon. Die laatste periode valt historisch samen met de regering en omstandigheden van koning Hizkia (die regeerde van 715 tot 687 v. Chr.).
- Vs. 17 'De dag komt ...' Deze inleiding typeert vaak een oordeelsaankondiging in de Bijbel. Vgl. Jer. 7:32; Amos 8:11, 9:13. We mogen van God dagen van heil en redding verwachten. Maar de Bijbel spreekt ook eerlijk over 'bijtjesdag', waarop God recht spreekt en recht doet. Dan worden alle hoogmoedigen vernederd (vgl. Jes. 2:11-12).
- Vs. 20 '... het waterreservoir dat hij heeft laten aanleggen en de tunnel waardoor het water de stad in werd geleid...': Dit vers, dat zoals bij alle koningen, samenvat wat de koning nog meer heeft gepresteerd, spreekt over strategisch belangrijke werkzaamheden waarvan de resultaten vandaag de dag nog zichtbaar zijn. In het park 'City of David' kan men zelfs door de honderden meters lange tunnel van Hizkia heen waden.

Vraag

- Hoe kan het toch gebeuren dat een zo levend geloof (vers 2) uitloopt op lauwe berusting (vers 19)? Kunnen we dat voorkomen? Kunnen we elkaar daarbij helpen of...?

Auteur: WMB

Liederen

Psalm 34: 1, 2 en 5

Lied 912	(=Gezang 473 LvdK)
Lied 904	(=Gezang 427 LvdK)
King of kings	Hemelhoog 606
Jezus, Hij Koning	Opwekking 13
Who's the King of the jungle?	Opwekking voor kinderen 9
J.E.Z.U.S.	Opwekking voor kinderen 107
Als je bidt, zal Hij je geven	Hemelhoog 101
Zoek eerst het Koninkrijk van God	Hemelhoog 88

Auteur: PZ

Bidden voor zieke mensen

Inleiding

'Mam, mag ik alsjeblieft een snoepje?' Sara zeurt al een poos om een snoepje. Maar mamma zegt steeds: 'Nee, je krijgt nu geen snoep, we gaan zo eten'.

En daar moet Saar het mee doen. Is dat leuk? Wil mamma niet luisteren naar Saar? Waarom krijgt Saar geen snoepje? Krijgt Saar nooit een snoepje? Wat denken de kinderen hiervan?

Vergelijking met bidden: Krijg je altijd waar je om vraagt? Krijgt iedereen hetzelfde? Vraag jij weleens iets moeilijks aan de Heer? Wanneer je niet krijgt wat je wilt, betekent dat dan dat er niet geluisterd wordt?

Bijbelverhaal

Koning Hizkia ligt in zijn bed. Hij is niet blij want hij heeft pijn en hij zou weleens een wandelingetje buiten willen maken. Maar dat is nu onmogelijk, Hizkia is ziek. En niet zomaar ziek, hij is erg ziek. 'Koning, u bent erg ziek. U zult bijna sterven. Daarom moet u alle dingen regelen; wie kan de nieuwe koning worden? Wie mogen uw dienaars zijn? Wie komt er in het paleis wonen? Welke regels en afspraken moeten er zijn?' Dat vertelt de profeet Jesaja, want hij moet dit van de HEER tegen de koning zeggen.

De koning wordt van dit bericht verdrietig. Hij draait zich om in zijn bed en ligt met zijn gezicht naar de muur, alsof hij even alleen met zichzelf én met de HEER wil zijn.

'HEER, ik heb altijd naar U geluisterd, eerlijk. Mag ik nog blijven leven?' Hizkia bidt en huilt. Jesaja loopt het paleis weer uit.

Maar de HEER ziet Hizkia's tranen, hij hoort Hizkia's gebed. De HEER stuurt de profeet Jesaja weer naar de koning terug. 'Jesaja, vertel tegen de koning dat hij nog langer blijft leven. Hij zal genezen en op de derde dag zal hij naar de tempel gaan'. Wat een cadeau, Hizkia kan het bijna niet geloven, wat Jesaja tegen hem mag vertellen. En toch is het waar! Hij krijgt zelfs een teken dat het gaat gebeuren. De HEER luistert en geneest. Hizkia wordt beter. Hij kan al het werk weer gaan doen. Hizkia zingt het uit omdat hij zo blij is. Een danklied voor God!

Auteur: KvdG

Hizkia's gebed wordt verhoord

Inleiding

Praat met de kinderen over bidden. Waarom bid je? Denk je dat God altijd doet wat je aan Hem vraagt?

Bijbelverhaal

Vandaag is het een dag waarop alle Judeeërs hun adem inhouden. Als ze elkaar tegenkomen op straat, fluisteren ze zenuwachtig met elkaar.

'Heb jij het al gehoord?'

'Wat?'

'Koning Hizkia is ziek!'

'Zou hij het overleven?', vraagt iemand.

'Ze zeggen dat Jesaja vandaag naar het paleis gaat,' zegt iemand anders.

En dat laatste nieuwtje klopt. Als de koning ernstig ziek is, is het de gewoonte dat een priester van God naar de koning komt om hem te vertellen of hij gaat sterven. Deze keer is het de profeet Jesaja.

'Wat gebeurt er als hij sterft?', vraagt iemand bezorgd.

'Hij heeft geen kind! Wie wordt dan onze koning?'

Die vragen hangen ook binnen het paleis als een duistere donderwolk boven ieders hoofd. Alle bedienden zwijgen als de profeet Jesaja langs hen loopt.

Jesaja stapt de koninklijke slaapkamer binnen. In het midden van de kamer, omringd door dokters, ligt een bleke man in bed, die moeizaam ademhaalt. Hij draagt een gouden kroon. Hij gaat gelijk rechtop zitten als hij de profeet ziet. De dokters gaan de kamer uit.

'Dit zegt de HEER', begint Jesaja. 'Je wordt niet meer beter, Hizkia. Besluit wie je troonopvolger is, want je sterft.' Daarna draait Jesaja zich om en loopt de kamer uit, zodat de koning kan verwerken wat de profeet gezegd heeft.

Hizkia knielt op zijn bed en begint tot God te bidden.

'Alstublieft, God, wilt U me genezen? Ik heb altijd gedaan wat U wil en ben een goede koning geweest.' Terwijl hij bidt, huilt hij hard.

God hoort dat Hizkia bidt, maar ook dat hij huilt. Hij zegt tegen Jesaja, die het paleis nog niet eens uit is gelopen, dat hij weer naar de koning moet. Jesaja is verbaasd, maar doet wat God zegt. Hij loopt langs de dokters, die verdrietig luisteren naar het gehuil van de koning. Ze kunnen wel raden wat Jesaja's boodschap was, maar waarom loopt Jesaja dan weer langs? Verbaasd kijken ze naar de profeet.

Ook Hizkia kijkt verbaasd op als Jesaja zijn kamer binnenkomt.

'Dit zegt de HEER,' zegt Jesaja. 'Ik heb je tranen gezien en je gebed gehoord. Ik zal je genezen en zal je nog vijftien jaar te leven geven.'

Hizkia slaat zijn handen voor zijn mond. 'Wanneer kan ik weer naar de tempel gaan, om God te bedanken?', vraagt hij.

'Dat kan over drie dagen weer,' antwoordt Jesaja.

En zo gebeurt het.

Slot

God geneest Hizkia, maar er zijn nog steeds heel veel zieke mensen op de wereld. Niet iedereen wordt beter als je voor ze bidt. Misschien ken jij wel mensen die heel erg ziek zijn.

Bid jij wel eens voor zieke mensen?

Is het belangrijk om voor zieke mensen te bidden, ook als het niet helpt? Als ze niet beter worden?

Wat bijzonder is aan het verhaal, is dat er ook gezegd wordt dat God Hizkia's tranen ziet. Dus ook als iemand niet beter wordt, ziet God nog steeds dat ze verdrietig zijn en wil Hij ze troosten. Ook daaraan merk je dat God er is.

Auteur: RvR

God hoort ons altijd

Waarom hij wel en ik niet?

'De HEER stond hem bij, zodat Hizkia alles wat hij ondernam tot een goed einde bracht' (2 Kon. 19:7). Dat werd over Hizkia gezegd. De reden: hij geloofde in de HEER en hield zich aan zijn geboden. En wie gelooft wordt gezegd. Gods kinderen worden beloond en de ongelovigen bestraft. Dat geloofde men in Israël. Maar ja, als het zo simpel lag, dan koos iedereen wel voor het geloof in de God van Israël. Je zou wel gek zijn, als je het niet deed. Het loopt anders: 'Omstreeks dezelfde tijd werd Hizkia dodelijk ziek'.

Ik kwam jaren geleden op de kinderafdeling van een groot ziekenhuis. Op bezoek bij een meisje uit onze gemeente. Een vrolijke drukteschopper van vier, die houdt van zingen en dansen. Ze moest geopereerd worden aan een aangeboren probleem. 'De dokters gaan mijn heupje weer beter maken', vertelde ze de zondag daarvoor bij het kindermoment in de kerk. En zo mooi is het ook gegaan. De operatie is geslaagd en het probleem was definitief opgelost. Op de kamers rondom haar lagen ongeneeslijk zieke kinderen. En ik liep daar met een beertje als cadeautje, dat mijn dochter Lisanne had meegegeven voor haar. Dan denk je wel: wat kan het ongelijk verdeeld zijn!

Laat me alleen

Jesaja komt op ziekenbezoek, je weet wel, Gods profeet. Hij vertelt dat er inderdaad niets meer aan te doen is. Hizkia moet maar voorbereidingen treffen voor zijn sterven. 'Hizkia draaide zijn gezicht naar de muur.' Dat zouden wij misschien ook wel doen. En dan met een smartlap van Rita Hoving zeggen: 'Laat me alleen, alleen met al m'n verdriet; het is beter dat ik nu geen mensen zie. Niemand, niemand, niemand die me helpen kan; ik verloor m'n toekomst en m'n doel. Laat me alleen'. Maar niet te snel conclusies trekken, want Hizkia wil wel alleen zijn en geen mens om zich heen hebben, maar dan omdat Hij wil bidden. Juist nu wil hij heel privé met God praten. Hij legt zich er niet bij neer dat hij moet sterven. Hij vraagt God om toch te gedenken, dat hij trouw is geweest en heeft gedaan wat goed is in Gods ogen. Dat is geen arrogantie. Zo van, wat heb ik geweldig gedaan; nu heb ik er wel recht op, dat God me beter maakt. Nee, Hizkia weet best, dat hij niets verdiend heeft. Hij heeft weliswaar geprobeerd gelovig te leven, maar vaak genoeg ging dat mis. Hizkia bidt tot God vanuit het geloof dat in Gods liefde niets onomkeerbaar is. Er kan redding zijn, ook voor hem. Hoe, dat weet hij niet, maar het kan bij de HEER.

Terugkeer

Jesaja is nog maar nauwelijks uit het paleis vertrokken of hij krijgt opdracht om terug te keren en Hizkia mee te delen, dat hij nog vijftien jaar krijgt om Israël te regeren. Hij mag Gods dienaar zijn in de verlossing van zijn volk uit de macht van Assur. Dat is zoiets ongelooflijks, dat

Jesaja als bewijs een teken mag beloven. Iedere dag zag Hizkia uit zijn raam de schaduw een voor een de treden van de palestrap afdalen. Hij had al eens gefilosofeerd: zo is het leven, de schaduw van de dood komt steeds een stukje verder. En op een keer is hij beneden. Dan is het jouw tijd om te sterven. Daarom kiest Hizkia ervoor, dat de schaduw tien treden terug, omhooggaat. Zijn leven is immers weer wat verder van het aardse eindpunt vandaan. Hij heeft nog vijftien jaar. (Nu moet je niet gaan denken: hoe zal Hizkia zich na veertien jaar en elf maanden hebben gevoeld; dan heeft hij immers nog een maand te leven. Dan misbruik je de Bijbel. Het gaat om de wonderlijke redding van Hizkia door de Here, niet om het rekensommetje).

Waarom ik niet?

Ik vertelde je net al van mijn bezoek aan het ziekenhuis en dat ik daar ook andere, doodzieke kinderen zag. Kun jij je voorstellen, dat de ouders van die leukemiepatiëntjes denken: Hizkia wel, maar mijn Frank niet. Ik bid ook tot God en ik huil ook iedere avond dat zijn leven pas begint. En dat ik zo vreselijk vind als het alweer ophoudt voordat hij zijn dromen heeft kunnen waarmaken. Maar bij mij komt geen profeet binnenlopen, die zegt: 'Ik mag namens de Here zeggen, dat Frank er nog vijftig jaar bijkrijgt. Het infuus zal als resultaat hebben dat hij over een paar maanden weer gezond zal zijn'. Tsja, nu kan ik als dominee natuurlijk wel een mooi verhaal houden. Hij kan zeggen: We moeten van gezondheid geen afgod maken. Het leven op aarde is niet het allerbelangrijkste, want na dit leven mogen we in Gods paradijs zijn. En daar is het nog veel mooier dan hier op aarde. En als de ouders van de doodzieke Frank zouden zeggen: 'Hoe moeilijk ik het ook vind om afscheid te nemen, ik geloof door mijn verdriet heen toch, dat hij het beter krijgt', dan antwoordde ik meteen: 'ja, zo is het; wat een troost dat we daarop mogen vertrouwen'. Maar als ik dat als vader van gezonde kinderen zeg, schiet het door me heen: 'Jij hebt makkelijk praten, jij hoeft niet aan je kind uit te leggen waarom het zich zo rot voelt en dat het er straks niet meer zal zijn'.

Pasen

Jullie weten wel, dat dit stukje niet op 15september wordt geschreven. Als ik dit schrijf is het kort na Pasen. Rondom de dood van Jezus zijn er ook allemaal van die waaromvragen. Waarom moet een onschuldige gelovige man zo lijden? Waarom sterft Jezus, die niets heeft misdään? We krijgen daar maar één antwoord op en daarmee zullen we het moeten doen: 'Het moet gebeuren'. Zo zei Jezus het zelf: 'De Zoon des mensen moet lijden, sterven en na drie dagen opgewekt worden'. Zo wil mijn Vader de wereld redden; zo wil Hij de schuld eens en voor altijd vergeven. Zo wordt de wereld weer een paradijs. Ik bedoel dus met 'zo moet het' niet een soort noodlot: je omkomt er niet aan, want als het zo moet lopen in je leven, gebeurt het ook zo. Ik wil alleen zeggen, dat alles

wat gebeurt een plaatsje krijgt in Gods plan met ons en de wereld, dat uitloopt op het Koninkrijk zonder pijn en tranen. God houdt van ons, dat staat als een paal boven water. Hij zal ons in leven en sterven vasthouden. En uiteindelijk zullen we van de mensen die beter worden en van de mensen die geen verlenging kregen zeggen, vol bewondering: 'Wat is mijn God dichtbij geweest met zijn liefde en troost. Hoe moeilijk ook, het is goed zo.' En daarom durf ik te zeggen tegen het meisje en haar ouders, maar ook tegen Frank en zijn ouders: God is goed. Leg je vreugde en verdriet maar in zijn hand.

Verwerkingssuggestie

Het is vakantie geweest. Misschien ben je net terug. Geen ingewikkelde redeneringen vandaag (misschien is het wel 25 graden en puf je de kerk uit).

- Praat er met elkaar over wie het op dit moment moeilijk heeft en laat iets van je horen.
Op twee manieren: door samen voor hem of haar te bidden en door een kaartje of appje te sturen. Kleine moeite, grote troost!

Auteur: RvO